

Overensstemmelse med de i Statsskatte-
lovens § 41, 1. og 2. Stk. og § 43, 1. Stk.
indeholdte Regler, idet det synes at savne
Begrundelse, at de for Stat og Kommune
herom gældende Regler er af forskelligt
Indhold, jfr. Grundsætningerne i Indenrigs-
ministeriets Cirkulære af 20. Februar 1929.“

Indenrigsministeriet har med sin Af-
fattelse af nærværende Forslags §§ 43 og 44
— jfr. Statsskattelovens § 41, 1. og 2. Stk.
og § 43, 1. Stk. — tilstræbt at imødekomme
de nævnte Ønsker, der skønnes rimelige.

Til § 45.

Paragraffen, der er noget videregaaende
end § 22 i Loven af 1924, svarer til § 26,
2. Stk. i Statsskatteloven med den Æn-
dring, at de ommeldte Oplysninger kan for-
langes af samtlige Ligningsmyndigheder,
og ikke som i Statsskatteloven kun af de
overordnede Ligningsmyndigheder.

Til § 46.

Paragraffen er enslydende med § 29 i
Loven af 1924, dog er Maksimumsbøden
bortfaldet, jfr. Lov Nr. 127 af 15. April
1930, § 6, Stk. 1.

Til § 47.

Paragraffen er enslydende med § 27 i
Loven af 1924. Der er dog efter Forslag fra
Den danske Købstadforening tilføjet en
Bestemmelse om, at Kommunalbestyrel-
serne — hvor der ikke foreligger Overens-
komst med en fremmed Stat om Lempelser
i Anledning af Dobbeltbeskatning — skal
være *berettiget* til at indrømme Lempelser i
Tilfælde, hvor Dobbeltbeskatning foreligger.

Til § 48.

I Overensstemmelse med Grundsætning-
en i Statsskatte-lovens § 48 og hidtidig
Praksis samt efter Anbefaling af det Sp. 2665
omhandlede Udvalg foreslaar man lovfæstet
en Bestemmelse om, at en Skatteyder, der
rejser Krav mod en Kommune paa Tilbage-
betaling af for meget erlagt Skat i Henhold
til denne Lov, kan indbringe Sagen for
Domstolene, naar der ikke foreligger Ken-
delse fra Skattemyndighederne, hvorved
Kravet kan imødekommes. Saadan Sag maa
dog anlægges inden 2 Aar efter Udløbet
af det paagældende Skatteaar.